

dem, der have truffet denne Bestemmelse. De have bekendtgjort den i rette Tid og bekendtgjort den paa en overmaade fuldstændig Maade. saaledes at Alle isorveien fuldstændig vare bekendte dermed. Det viste sig ganske vist, da man kom derhen, at der kom en Protest frem fra nogle Medlemmer, baade fra Bjørnbat og fra Niels Rasmussen saavel som fra nogle Andre, hvilken dog ikke ses at være kommen frem, saaledes som det ærede Medlem sagde lige ved Begyndelsen af Valget, men tværtimod ses at være kommen frem, efterat den skriftlige Afstemning var bleven paabudt, efterat Raaringen havde fundet Sted. Saa staar der: „Da saavidt var passeret, fremlagde Formanden en fra de Herrer o. s. v. under selve Valghandlingen modtaget Skrivelse af Dags Dato, der er saalydende: Undertegnede tillade os herved o. s. v.“ Da den fremkom paa det Punkt, var der naturligvis ikke Mulighed for at gjøre det om, og det vilde jo ogsaa have været aldeles urimeligt og ufornuftigt at gjøre det om, forlade det hensigtsmæssige Sted i Nærheden, som man havde indrettet, og vende tilbage til det uhensigtsmæssige Sted, Rødehuset, men aldeles taabeligt vilde det jo have været, om man nu vilde have opfat Valghandlingen maaffe nogle Timer, det vilde endog saa efter et Medlems Mening have taget en hel Dag, om man skulde have indrettet Rødehuset nu til deri at foretage den skriftlige Afstemning. Derom kunde der altsaa ikke være Tale, og det vilde have været aldeles utilbørligt, hvis man havde taget denne Protest til Følge og udsat Valget timevis, maaffe en hel Dag, for at kunne indrette sig derefter. Jeg tror saaledes, at hvad dette Punkt angaar, er det paafaldende langt fra, at Flertallet enten skulde have paavist, at der er begaaet en Overtrædelse af Valgløven, eller er sket Noget, der ikke paa det Nøieste var stemmende med, hvad der var hensigtsmæssigt eller rigtigt, eller Noget, der i mindste Maade var beregnet paa at skulle indvirke paa Valget. Det maa endnu erindres, at den Smule Bei, der, som de Herrer ville se af Midset, er fra Rødehuset hen til denne Skole, var betegnet med Janer, der vare opstillede, ligesom der ogsaa var posteret Betjente, der viste Bei. Det maatte for Alle være klart, hvorledes Afstemningen skulde foregaa, og der er, som sagt, heller ikke oplyst Noget om, at i nogetomhelst Tilfælde nogen Valger skulde være bleven ubekendt med, at Afstemningen var henlagt til Bykkolen, og derved afflaaren fra at afgive sin Stemme. Den ærede Ordfører sagde, at det maatte paahvile os at bevise, at der ikke var nogen Valger, der paa denne Maade var bleven afflaaren fra at komme til at udøve sin Valgret. Dette maa jeg imidlertid paa det Allerbestemteste protestere mod. Det kunde der være Tale om, hvis der var begaaet en Feil, men da jeg har paavist, at der ikke kan være mindste Spørgsmaal om den Ting, kan Bevisbyrden paa

ingen Maade paaligge os. Man har iøvrigt gjort sig al mulig Umage i saa Henseende, og Bjørnbat og Bjørnbats Broder have i deres Blad opfordret Alle og Enhver, der havde nogen Oplysning, til at afgive den, og Bjørnbat har atter under Forhøret særlig været opfordret til at give Oplysninger om dette Punkt; men han var ganske ude af Stand til at gjøre det, kun at han til allerfjæst, Side 36, siger, at han nu har fundet Gen. Det er nemlig blevet ham meddelt af to Mænd, at en Mand, Skabelund, strax efter at Stemmegivningen i Skolen var sluttet, medens den endnu fortsattes i Rødehuset, havde henvendt sig paa det førstnævnte Sted for at afgive sin Stemme, men var, uvidende om at der endnu kunde stemmes i Rødehuset, gaaet hjem og ikke havde afgivet sin Stemme. Det var altsaa ingenlunde Ubekendtskab med, at Afstemningen foregik i Bykkolen, der havde bevirket dette, idet Vedkommende tværtimod syntes at vide dette, men det var Ubekendtskab med, at man bagefter kunde afgive sin Stemme i Rødehuset. Det fremgaar imidlertid af Skabelunds Forklaring, som jeg har tilladt mig at afstrykke i Betænkningen, at Bjørnbats Meddelelse paa dette Punkt ligesom paa de fleste andre Punkter, maa jeg desværre sige, er upaalidelig og urigtig. Det er slet ikke gaaet saaledes til, som han har meddelt, hvad Skabelunds Forklaring viser, idet denne nemlig engang har været henne netop paa Bykkolen, mænda han mente, at han ikke kunde komme til, vilde han vende tilbage, og da han senere vilde gaa hen at stemme, hørte han af Nogle, at Valget var sluttet, og saa gif han ikke derhen. Det er hans Forklaring. Da Bjørnbat selv har erklæret sig renonce, forekommer det mig iøvrigt, at der ikke er nogen Grund til at ville paatalde ham i det Tilfælde. Selv om han imidlertid havde fremsat denne Mening, vilde det, som sagt, ikke være Noget, man kunde lægge Bøgt paa, thi gennemgaaende har Bjørnbat viist sig meget upaalidelig i sine Forklaringer. Jeg vil blot anføre, at det ene af hans Klagepunkter var det, at en Mand, som hed Strube, skulde være gaaet hen og have stemt for sin Faber. Det blev undersøgt, og det viste sig, at Sønnen, som hedder Johan S. M. Strube, stod paa Valglisten og havde været henne og stemt for sig selv, og sølgelig var der aldeles ikke Tale om, at han skulde have stemt for sin Faber. Faderen havde ogsaa været derhenne og havde villet afgive sin Stemme, men kom ikke dertil, fordi han var bleven glemt paa Valglisten. Dette var jo altsaa en aldeles grundløs Anfe. Fremdeles havde Bjørnbat jo opgivet en Mængde Personer, der skulde have manglet Valgretsbetingelser, men det viste sig, at af de 9, han havde opgivet, var Opgivelsen for idetmindste 4 ganske urigtig. Han havde for et Par opgivet, at de manglede Indfødsret, men det viste sig, at de havde Indfødsret. Han havde om en ulykkelig